



قصه دهقان و مرد ثروتمند

بود، نبود در سال های خیلی خیلی دور در وسط یک بیابان بزرگ و آرام یک شهر کوچک عربی بود که در بین این شهر یک بازار بود. یک بازار کلانی که مردم برای خرید و فروش جمع میشدند. این بازار کوچه های تنگ و باریک و رنگارنگ زیادی داشت و در آنجا از هر چه که دلت میخواست پیدا میشد و فروخته میشد

For lenge lenge siden, langt langt borte, midt i en stor og stille ørken, var det en liten arabisk by. Midt i byen var det en basar – en stor markedsplass der folk samlet seg for å handle. Basaren hadde tusenvis av trange gater og smug. I hvert eneste smug og hvert eneste hjørne var det tusenvis av fargerike butikker der man kunne kjøpe alt mellom himmel og jord.



در بین انبوه آن جمعیت مرد ثروتمندی هم برای خرید رفته بود. او لباس های شیک و قیمتی بتن داشت. یک چین ابریشمی دراز چینی، یک گردنبند از طلای ایران و یک انگشتر الماس هندی. او مانند طاووس با سینه برآمده و بینی کشیده راه می رفت و چین درازش راه را جارو میکرد.

یکی صدا میکرد: "دور شوید، دور شوید!" و درین اثنا مرد ثروتمند دید که یک دهقان فقیر به سرعت طرفش می آید. دهقان لباس های کثیف و کهنه بتن داشت و بار سنگینی چوب را به پشتش حمل میکرد. دهقان با پشت خمیده روان بود و نمی توانست کسی را که مقابلش راه می رفت ببیند و برای اینکه با کس تصادم نکند بلند میگفت: "دور شوید (پس شوید)!" همه دور شدند به جز مرد ثروتمند. "از سر راه بخاطر یک آدم فقیر که لباس های کهنه دارد دور بروم؟" و همانجا ایستاد

«Pass deg, pass deg!» Plutselig så mannen en fattig bonde som kom raskt mot han. Bonden hadde på seg møkkete og slitte klær. På ryggen bar han en stor og tung bunt med fyringsved. Bonden gikk med bøyd rygg og kunne ikke se folk foran seg. Så for å ikke komme bort i noen ropte han: «Pass deg, pass deg!» Alle folk flyttet seg, bortsett fra den rike mannen. «Hvorfor skal jeg flytte meg for en fattig bonde med ødelagte klær?» tenkte rikmannen og stod i veien.

Her inne i folkemengden var det en rik mann som gikk tur. Han hadde på seg fine og dyre klær; en lang silkekåpe fra Kina, gullkjede fra Persia, og diamantring fra India. Den rike mannen gikk som en påfugl, med nesa høyt i været og hevet bryst, mens han lot den lange kåpen dras langs bakken.



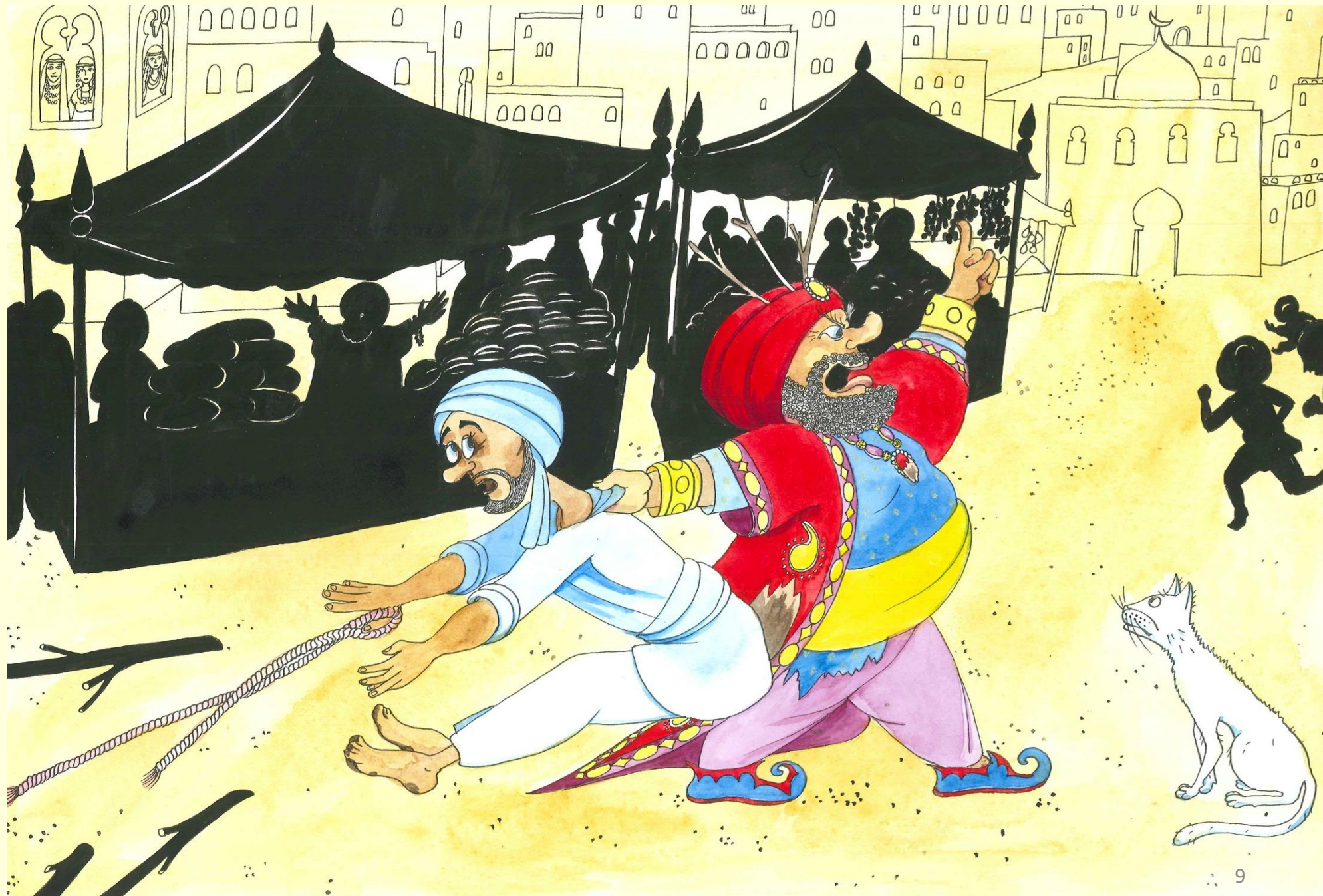
دفعتن دهقان با او تصادم کرد. مرد ثروتمند به زمین افتاد و بار چوب هم رویش افتاد و لباس های
قیمتی اش با گل و لای یکی شد

Plutselig krasjet bonden med den rike mannen. Rikmannen falt ned og ved-bunten falt
over ham. Han ble dynket ned i gjørme og de fine klærne hans ble ødelagt.



با عصبانیت داد زد: "جزای این کارت را میبینی! بیا که برویم!" و از یخن دهقان گرفته نزد قاضی شهر بُرد.

«Dette skal du betale for!» skrek den rike mannen sint. «Bli med meg!» Rikmannen tok tak i bondens krage og dro ham med seg til byens dommer.



در محکمه مرد ثروتمند به قاضی گفت: "من در بازار قدم می زدم و چیزی نشنیدم و دیدم این مرد با من تصادم کرد. به من خبر نداد از سر راهش دور شوم و به قصد لباسم را خراب کرد" قاضی گفت: "چرا این دهقان فقیر با تو این کار را کرد؟" مرد ثروتمند جواب داد: "چون او بخاطر داشتن لباس های مقبول من، با من حسادت دارد." بعد قاضی از دهقان پرسید: "چرا لباس های این مرد پولدار را خراب کردی؟" دهقان خاموشانه ایستاد و یک کلمه هم نگفت. قاضی دوباره پرسید: "نمی شنوی؟ چرا لباس های این مرد را خراب کردی؟ دهقان باز هم خاموش بود و هیچ گپ نزد. قاضی این بار با آواز بلند در حالیکه عصبانی شده بود گفت: "باز هم تکرار میکنم. چرا لباس های این مرد پولدار را خراب کردی؟ ولی از دهقان یک کلمه بیرون نشد که نشد

I retten fortalte den rike mannen at han gikk rundt på basaren og hørte ingen ting da bonden kom mot han, fordi bonden ikke varslet han. «Bonden ødela mine klær med vilje,» sa den rike mannen. «Hvorfor skulle bonden gjøre noe slikt?» spurte dommeren. «Fordi bonden var sjalu på meg som har finere klær enn ham,» svarte rikmannen.

Deretter spurte dommeren bonden: «Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» Bonden stod musestille og sa ikke ett eneste ord. «Hørte du ikke? Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» gjentok dommeren. Bonden sa fortsatt ingenting. «Jeg gjentar: hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» sa dommeren. Men fortsatt kom det ikke et eneste pip fra bonden.



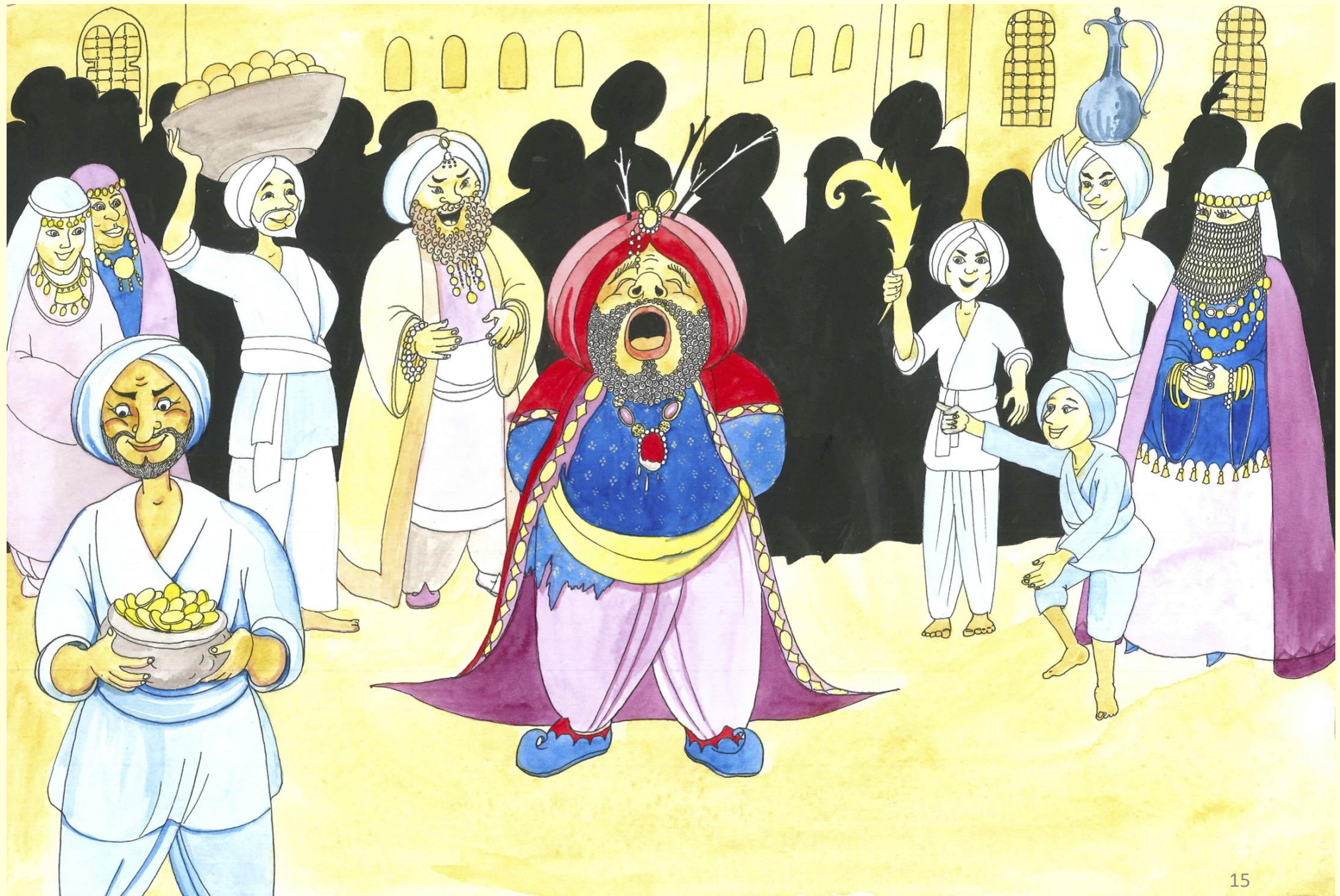
قاضی رویش را به طرف مرد پولدار گشتاند و گفت: "نمی بینی که او گنگه (لال) است؟ چطور توقع داشتی که یک آدم گنگه ترا از آمدنش با خبر می ساخت؟" مرد پولدار بدون اینکه فکر کند جواب داد: "اوه نه، نه. او می تواند گپ بزند! من میدانم که او گپ میزند! من شنیدم که چندین بار داد زد: پس شوید (دور شوید)، پس شوید

Da sa dommeren til den rike mannen: «Ser du ikke at bonden er stum? Hvordan kan du kreve fra en som ikke kan snakke at han skal varsle deg?» sa dommeren. «Åh jo!!! Jo! Han kan snakke!! Jeg vet at han kan snakke!! Jeg hørte ham. Han ropte høyt: Pass deg!! Pass deg!! Mange ganger!», svarte den rike mannen uten å tenke.



قاضی مرد پولدار را بخاطر دروغی که گفته بود جزا داد. او باید بر علاوه پرداخت 1000 سکه طلا به دهقان، در بازار به همه میگفت که تقصیر خودش بوده که در بین گل و لای افتاده و لباس های قیمتی اش را خراب کرده و دهقان گناهی ندارد

Dommeren straffet den rike mannen for å ha løyet. Han måtte betale 1000 gullmynter til bonden og i tillegg måtte han stå på torget foran alle folk på basaren og rope: «Jeg var sjølgod og ville ikke dele. Derfor falt jeg ned i søla og ødela min fine og kostbare klede». Og snipp snapp snute, så var eventyret ute.





Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no